

ПРОТОКОЛ

№ 731

гр. Сливен, 11.05.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, IV СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цанка Г. Н.

Съдебни Илияна П. Динева
заседатели: М. Г. В.

при участието на секретаря Галина Едр. Пенева
и прокурора Я. Н. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Цанка Г. Н. Наказателно дело частен
характер № 20222230200580 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:02 часа се явиха:

Частният тъжител С. Р. С., редовно призован, се явява лично и със своя
баща и законен представител Р. С. С., както и с адв.Д. Б. от АК-Сливен,
надлежно упълномощен от преди.

Подсъдимият А. С. С., редовно призован, се явява лично и с адв.Е. Д. от
АК-Сливен, надлежно упълномощена от преди.

Подсъдимият П. Х. Т., редовно призован, се явява лично и със своя
баща и законен представител Х. П. Т., както и с адв.П. Н. от АК-Сливен,
надлежно упълномощен от преди.

За РП-Сливен, редовно призована, се явява прокурор К..

Адв.Б.: Моля да дадете ход на делото.

ЧАСТНИЯТ ТЪЖИТЕЛ С. С.: Да се даде ход на делото.

ЗАКОННИЯТ ПРЕДСТАВИТЕЛ Р. С.: Да се гледа делото.

Адв.Д.: Няма пречки, моля да бъде даден ход.

ПОДСЪДИМИЯТ А. С.: Да се даде ход.

Адв.Н.: Също, да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ П. Т.: Да се даде ход на делото.

ЗАКОННИЯТ ПРЕДСТАВИТЕЛ Х. Т.: Да се гледа делото.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се даде ход.

Съдът счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото.

Същото е във фазата на съдебното следствие.

Съдът констатира, че е изискал справки за съдимост на подсъдимите, които са постъпили по делото.

Адв.Б.: Да се приемат справките. Нямам други доказателствени искания.

ЧАСТНИЙ ТЪЖИТЕЛ С. С.: Да се приемат справките. Нямам други доказателства.

ЗАКОННИЯТ ПРЕДСТАВИТЕЛ Р. С.: Съгласен съм.

Адв.Д.: Нямаме искания за събиране на нови доказателства. Да се приемат справките.

ПОДСЪДИМИЯТ А. С.: Съгласен съм с адвоката си.

Адв.Н.: Запознати сме, да се приемат изисканите от съда справки. Нямаме доказателствени искания и няма да сочим други доказателства.

ПОДСЪДИМИЯТ П. Т.: Съгласен съм с адвоката си.

ЗАКОННИЯТ ПРЕДСТАВИТЕЛ Х. Т.: Съгласен съм.

ПРОКУРОРЪТ: Счита, че справките са относими и моля да бъдат приети като доказателства. Няма да соча доказателства.

По доказателствата съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото постъпилите справки за съдимост на подсъдимите.

С оглед изявлението на страните, че нямат искания за събиране на други доказателства, на основание чл.283 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРОЧЕТЕ И ПРИОБЩИ към доказателствения материал по делото всички писмени доказателства, имащи значение за изясняване на обстоятелствата по делото и ги ПРЕДЯВИ на страните.

Адв.Б.: Запознати сме с писмените доказателства, нямаме възражения по тях. Няма да сочим други доказателства.

ЧАСТНИЯТ ТЪЖИТЕЛ С. С.: Съгласен съм с адвоката си. Нямам възражения по писмените доказателства. Няма да соча други доказателства.

ЗАКОННИЯТ ПРЕДСТАВИТЕЛ Р. С.: Съгласен съм с адвоката. Няма да соча други доказателства.

Адв.Д.: Запознати сме с всички приобщени доказателства, нямаме възражения по тях и няма да сочим други доказателства.

ПОДСЪДИМИЯТ А. С.: Съгласен съм с адвоката си. Нямам възражения по писмените доказателства. Няма да соча други доказателства.

Адв.Н.: Нямаме възражения по писмените доказателства. Както заявих, няма да сочим други доказателства.

ПОДСЪДИМИЯТ П. Т.: Съгласен съм с адвоката си. Нямам възражения по писмените доказателства. Няма да соча други доказателства.

ЗАКОННИЯТ ПРЕДСТАВИТЕЛ Х. Т.: Съгласен съм с адвоката, нямам възражения по писмените доказателства. Няма да соча други доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам възражения по събраните писмени доказателства, моля да се приобщят. Няма да соча други доказателства.

Съдът ПРИКАНИ страните към помирение с оглед изявленията им, че нямат искания за събиране на други доказателства.

Адв.Б.: Разяснил съм на клиентите си какви са вариантите, няма да постигнем помирение. Те желаят делото да приключи със съдебен акт.

ЧАСТНИЯТ ТЪЖИТЕЛ С. С.: Няма да постигнем помирение.

ЗАКОННИЯТ ПРЕДСТАВИТЕЛ Р. С.: Няма да постигнем помирение.

Адв.Д.: След като такава е позицията, няма какво да кажем. От наша

страна имаше положени достатъчно усилия за постигане на помирение или спогодба.

ПОДСЪДИМИЯТ А. С.: Съгласен съм с адвоката си.

Адв.Н.: Аз считам, че моето мнение в случая би било безпредметно с оглед изявлението на частния тъжител и неговия баща и при тази ситуация явно ще продължим и делото, по което пък частният тъжител е подсъдим.

ПОДСЪДИМИЯТ П. Т.: Съгласен съм с адвоката си.

ЗАКОННИЯТ ПРЕДСТАВИТЕЛ Х. Т.: Съгласен съм.

ПРОКУРОРЪТ: То зависи от страните, най-добре би било помирение.

Съдът, след като изслуша становищата на страните в процеса и с оглед изявлението на частния тъжител, законния му представител и неговия повереник, че не може да бъде постигнато помирение, счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИКЛЮЧВА съдебното следствие.

ДАВА ХОД на устните

С Ъ Д Е Б Н И П Р Е Н И Я :

Адв.Б.: Моля след извършване на пълен, обективен и всестранин анализ на приложените към делото писмени доказателства и събраните по време на съдебното следствие гласни доказателства, които считаме че доказват участието на двамата подсъдими в извършеното престъпление, ви молим да постановите вашия съдебен акт, а именно присъда, с която да признаете подсъдимите за виновни в извършване на престъпление по чл.130, ал.1 от НК, като им наложите предвидените в закона наказания. Считаме, че по безспорен и категоричен начин беше доказано участието на двамата като съизвършители на посоченото престъпление. Основанията за това са следните. Първо, по отношение на приложените към делото писмени доказателства. Приложеното към делото съдебномедицинско удостоверение № 103/29.03.2022 г., издадено

от съдебен лекар д-р Т.А.Ч., доказва телесните увреждания на частния тъжител, а именно счупването на носа му и наличието на кръвонасядане в долната половина на лявата очница с болезнен оток на тъканите, контузия на челото и носа с наличие на повърхностни охлузвания и болезнен оток на тъканите и умерено изразено кръвотечение от носа. Второто писмено доказателство, приложено по делото, това е медицинска бележка без номер, но с подпис и печат от д-р Й.К., специалист УНГ. Тя е от 28.03.2022 г. и удостоверява за направения преглед при специалиста, както и за направената предишна рентгенография на лицевите кости, от която е видна фрактурата на носните кости, счупване на носа, както и множество охлузвания по лицето и шията с кръвонасядания на места, оток на гърба на носа. В тази бележка е поставена следната диагноза „фрактура осса назалия“. И в двата медицински документа е посочено, че телесните увреждания са получени от нанесен побой на 28.03.2022 г. около 14,10 часа и че същите са получени вследствие действието на твърди, тъпи и тъпоръбести предмети и добре отговарят да са били получени по начин и време както съобщава самото освидетелствано лице в предварителните сведения, а именно от двете познати на него лица А. С. и П. Т.. Следващият документ, това е постановлението за отказ да се образува досъдебно производство от 15.04.2022 г. на РП-Сливен по преписка вх.№ 1693/2022 г. В същото е посочено от наблюдаващия прокурор, че след извършена проверка е установено, че на кръстовището на ул.Великокняжевска и „Ген.Скобелев“, сега цитирам дословно какво пише в него „А. ударил в лицето С. няколко пъти, при което последният се свлякъл на земята. Намесил се и П., който ритнал три-четири пъти с крак в лицето С.. При първия ритник носът на С. започнал да кърви. Някой от нападателите заплашил С., че ще го отвлечат и ще го закарат на Карандила, където ще го оставят гол и без телефон“, край на цитата. По-надолу пише следното „От изложеното по-горе е видно, че с действията си А. С. С. и П. Х. Т., в съучастие помежду си като съизвършители, са причинили на С. Р. С. лека телесна повреда по смисъла на чл.130, ал.1 от НК. Деянието по чл.130, ал.1 от НК е от частен характер и се преследва по тъжба на пострадалия в съда“. И поради тази причина производството се прекратява. И не на последно място искам да отбележа за приложена към цитираната по-горе прокурорска преписка справка от ИДПС по отношение на непълнолетния П. Х. Т.. От същата е видно, че лицето е познато на ИДПС при РУ-МВР-Сливен от 2017

г., когато е изритал свой съученик в лицето. И участието на П. в този побой над частния тъжител също е осъществено с ритници в областта на лицето и главата. По отношение на гласните доказателства. В хода на съдебното следствие са разпитани множество свидетели, посочени както от частния тъжител, така и от двамата подсъдими. В показанията си повечето свидетели посочват начина, по който двамата подсъдими и третото лице свид.П. Н. са отвели до безлюдния паркинг на кръстовището частния тъжител, както и в какво състояние са заварили последния след това и каква помощ му е оказана. Свидетелката И. С., служител на РУ-МВР-Сливен като инспектор детска педагогическа стая, която е работела непосредствено след случката, дори ако можем да определим „по горещи следи“, посочи в показанията си по какъв начин е установила, че двамата подсъдими са нанесли побоя над частния тъжител и че всичко това го е отразила в докладната си записка до РП-Сливен по горещитираната прокурорска преписка. В показанията си тя заявява „В мое присъствие всички свидетели, включително и А. и П. Н. описаха какво точно се е случило, а то е че А. и П. са отишли в „Харна Пекарна“, А. е извикал С., обещал му е, че няма да го бият и след това са го завели в една тиха уличка и там първо А. му е нанесъл няколко удара с юмрук в областта на лицето, вследствие на това го е зашеметил и след това се е намесил П. и му е нанесъл удари с юмруци и ритници. Това го заяви и П. Н., и самият А., който беше в полицията заедно с баща си и в негово присъствие той разказа това, което аз резюмирах преди малко. Докладната записка съм изготвила най-вероятно по другата преписка, но не помня номера ѝ. По време на снемане сведенията на двамата подсъдими присъстваха техните родители. Доколкото си спомням, П. твърдеше, че сам е бил С., а А. каза, че той първо му е нанесъл удари, а после удари му е нанасял и П.. В сведенията на А. той записа, че първо той е ударил С. и го записа собственоръчно пред мен. Когато са нанасяни ударите на С., са били П., А. и П. Н.. Други лица не съм установила“. Посоченото от свид.С. се потвърждава и допълва от показанията на всички свидетели съученици на С. С. и П. Т., както и от показанията на свид.Н. Г., която е била класен ръководител на двамата в ПМГ. В показанията си свидетелите В. И., С. Д. и Д. Г. заявяват, че С. не е тръгнал доброволно с двамата подсъдими. С. е бил между тези две момчета, като посочиха подс.А. С. и свидетеля П. Н.. Тези двама свидетели посочват, че С. е бил хванат за ръцете над лактите и е тръгнал с тях, докато единият заявява, че е вървял между двамата като те са го

притискали встрани. С. не се е дърпал в този момент и тогава тримата са тръгнали след тях. После на първата уличка, на която има паркинг, са влезли тримата – двете момчета със С.. Тогава са видели, че П. върви малко зад тях или почти до тях. Четиримата са влезли в уличката и докато свидетелите стигнат там, са видели първо П. да излиза, който като ги е видял им казал, че се е изцапал с кръвта на С.. Те са продължили и отивайки на паркинга, заварили С. да лежи на земята целият в кръв. Когато са се огледали наоколо, не са видели другите две момчета, които са го държали за ръцете встрани. В показанията си заявяват, че когато са видели П., той е нямал видими наранявания по лицето и тялото си. Само лично им е казал, че има кръв по обувката си от С.. Показал, че върху обувката му има кръв и заявил, че повече го е яд за обувката, отколкото за С.. Иначе друго не са разговаряли с него. Считам, че показанията на тези свидетели са взаимно допълващи се, кореспондират с останалите показания по делото, както и с доказателствата, които има приложени писмени. От показанията на учителката им свид.Г. е видно следното – също цитирам „Секунда или минута преди да почне втория час С. пристигна със силно окървавено лице, разранено, кръв по очите, бузите, неприятна гледка. Лично аз за първи път виждам такава. Дойде сам и след малко пристигна П.. П. започна да казва „Аз сам, аз сам, аз сам го удрях“. И аз изнесох стол пред кабинета да седне С., търсих психолога, работното му време беше изтекло и веднага отидох до лекарския кабинет. Там заведох С., лекарката му почисти лицето и се обадохме на родителите на С. и на родителите на П. по телефона. Дойде и помощник директорът и директорът. Когато бяхме в лекарския кабинет пред помощник директора и директора С. каза, че освен П. имало още две момчета и освен нанесения побой са го заплашвали, че ще го качат на Карандила, ще му вземат телефона и ще го оставят гол ако каже нещо. С. беше в стрес и не си спомням да е казал кой точно го е удрял“. Другият свидетел, лично доведен от двамата подсъдими – П. Н., също подробно разказа за случилото се и по какъв начин са отвели С. до паркинга, как първо подс.А. С. му е нанесъл няколко удара с юмруци в лицето докато го повали на земята и как непосредствено след това другият подсъдим П. Т. го е удрял и ритал с ритници по главата и тялото. Свид.Н. заяви следното „П. преди да започне час дойде при нас и А. го помоли да ни покаже кой е С., за да може да говори с него. Тогава излязоха от училище, мисля че беше след първия час, бяха втора смяна и аз и А. видяхме

П. как излиза от училище. Тръгнахме към него и след това към „Харна Пекарна“, защото С. тръгнал с приятелите си натам, за да може А. да говори с него. А. влезе след С. в „Харна Пекарна“ и го изкара навън. Не помня дали С. носеше нещо в ръцете си. Излязоха двамата от „Харна Пекарна“. А. попита нещо С., но не помня какво. След това тръгнахме нагоре, А. и С. тръгнаха двамата напред, а аз тръгнах след тях с П.. Не зная защо не си говореха пред „Харна Пекарна“, просто тръгнаха и аз тръгнах след тях. Не помня дали А. е държал за ръцете С.. Тръгнахме посока нагоре към полицията, стигнахме до паркинга, който се пада вдясно. Тогава А. попита С. защо е обиждал братовчедка му или нещо такова, не помня точно. И тогава явно А. не се сдържа, хвана за косата С., оскуба го и го удари вдясно по лицето, около бузата, около скулата му удари два-три юмрука. След това го пусна и докато С. беше прав, П. започна да го налага с юмруци по лицето, не знам в коя част. След като започна да го удря П., на С. мисля че почна да му тече кръв от носа. Не помня колко пъти П. удряше С.. Първо П. го удряше с юмруци в лицето, след това хвана С. за врата под мишницата си и пак го удряше в лицето. След това П. го пусна и С. падна на земята. Тогава П. започна да го рита в лицето. Не помня колко пъти го рита, аз се стреснах като видях С. в кръв и исках да си тръгна. Не съм опитвал да спра А. и П., само им казах да спрат. След като А. го удари два-три пъти, повече не е пипал С., а останалият бой беше от П.. Чак като С. беше паднал на земята и П. го риташе, чак тогава П. спря. Нямам никаква идея колко време продължи от момента, в който А. почна да удря С. до момента, в който П. престана да го удря. Но всичко стана много бързо, може би около две-три минути, нещо такова, не помня точно. Аз накарах А. да си тръгваме, защото се стреснах. Тръгнахме към къщи, не се върнахме по обратния път, а продължихме по паркинга, по улицата направо. Не се върнахме в посока към гимназията“. Показанията на този единствен пряк свидетел на случилото се считаме, че би следвало да се кредитират изцяло от съда като достоверни и относими към случая. Нещо повече, тези показания кореспондират и с показанията на останалите свидетели, които впоследствие са намерили С. в безпомощно състояние на паркинга и на които подс.П. Т. е показал кървавите си обувки. Единствено показанията на двамата свидетели – родителите на А. С. и П. Т., както и тези на П. Г. – братовчедка на А. С. се различават от тези на всички други свидетели, но считам че това е така, защото те са родители и близки на подсъдимите и са заинтересовани от

изхода на делото. Дори в показанията си свид.П. Г. заяви, че не е била пряк свидетел на случилото се на 28.03.2022 г., а знае за него от братовчед си подс.А. С.. Разказа неща, които нямат нищо общо с предмета на това дело, поради което считаме, че нейните показания не следва изобщо да се кредитират като относими към този случай. Свид.М. Т., майка на подс.П. също заяви, че не е пряк свидетел на случилото се. Дори колегата защитник на подсъдимия, който я доведе, заяви че не поддържа искането си тя да бъде разпитана, но същата беше разпитана поради искането на прокурора в залата. Поради това също считам, че показанията на тази свидетелка не следва да се кредитират като достоверни и относими към този случай. И другият, доведен от подсъдимите свидетел С. С. – баща на подс.А., той просто ни разказа за проведен телефонен разговор между него и сина му на 29.03.2022 г., по-точно те се явяват един преразказ на гледната точка на А. към баща му. Поради това считаме, че също тези показания не следва да се кредитират като относими към случая. Единственото, което съвпадна с показанията на другите свидетели е, че свид.С. заяви, че е присъствал при снемането на обяснения от сина му, въпреки че е пълнолетен, но му е било разрешено от водещия преписката свид.С.. След всичко казано дотук, моля съда да прецени кои показания на кои от свидетелите са относими изцяло към случилото се, кои са последователни и взаимно допълващи се и кои напълно се изключват от другите, и да кредитира само тези, които са последователни, допълващи се и независимо едни от други повтарящи се. Докато тези, които са напълно противоречиви, да не се кредитират. Предвид всичко това, казано дотук, считаме че обвинението се доказва по безспорен и категоричен начин. Моля уважаемия съд да постанови осъдителна присъда, с която да признае за виновни А. С. С. и П. Х. Т. в извършване на престъпление по чл.130, ал.1 от НК, а именно че в съучастие помежду си като съизвършители са причинили на С. Р. С. лека телесна повреда. Моля да им наложите предвиденото в закона средно наказание за това престъпление, а именно „Лишаване от свобода“ за една година за всеки един от подсъдимите, което на основание чл.66 да бъде отложено за изпитателен срок от три години. Претендираме за направените по делото разноски.

ЧАСТНИЙ ТЪЖИТЕЛ С. С.: Съгласен съм с адвоката си. Нямам какво да добавя. Искам да бъдат осъдени. Да им се наложи наказание каквото спомена адвоката.

ЗАКОННИЯТ ПРЕДСТАВИТЕЛ Р. С.: Съгласен съм с адвоката. Искам да бъдат наказани с наказанието, което предложи адвокатът.

ПРОКУРОРЪТ: След като изслушах частния тъжител и се запознах с доказателствата, считам че са налице основания за поне частично уважаване на тъжбата. По отношение на разпитаните свидетели. Искам да отбележа, че свид.В. И. има сериозни противоречия в показанията си както относно датата на деянието, така и относно участвалите лица – посочи и свидетеля П. Н.. Тя също не е пряк свидетел на самото деяние, т.е. нейните показания следва да бъдат преценявани много внимателно. За мен най-важният свидетел е всъщност свид.П. Н., който реално е бил на самото място когато се е случило деянието. Искам да отбележа, обаче, че той също има няколко неща, които не кореспондират изцяло със заявеното от тъжителя и по-конкретно ударите, нанесени от подс.П. Т. – дали всъщност е нанесъл само ритници или и удари с юмрук, както и колко са били ударите и тяхната сила. Показанията на Н. са важни за това, че той посочва, че подс.А. С. е нанесъл само два-три удара и то с неголяма сила, докато ударите на подс.П. Т. са били повече и са били със сила. Пише, цитирам, „Ударите от А. не бяха силни, но от П. бяха доста силни“. Това е от значение предвид както и вината на подсъдимите, така и евентуално при определяне на наказанието. Все пак свид.Н. посочва действия от страна на двамата подсъдими, които се състоят в нанасяне на удари спрямо пострадалия. Считам, че показанията му, въпреки някои моменти – за броя удари, следва да се кредитират, тъй като е пряк свидетел и в голямата си част са последователни. Не виждам причина да не бъдат кредитирани показанията на свид.П. Г. и М. Т., като всъщност повереникът на тъжителя не посочи никакви аргументи, че тези показания не са достоверни. Само каза, че не са достоверни, но нямаше аргументи, че не са достоверни. Аз считам, че тези показания са относими относно мотивите за действията на самите подсъдими и отношенията между страните, между подсъдимите и пострадалия. Тези показания считам, че спомагат за изясняване на цялостната фактическа обстановка и няма причина да не бъдат кредитирани. Реално единственият пряк свидетел е Н.. Не може да дискредитираме всички останали, които са били по-далеч, които не са видели нищо, които посочват и самия Н. като извършител. Считам, че показанията на всички свидетели следва да бъдат кредитирани, а относно писмените доказателства и конкретно преписката на РП, те са съществени в случая, като следва да се отбележи по отношение на

тъжителя, че в началото е посочил именно свид.Н. като съизвършител и в съдебномедицинското удостоверение също са записани три лица, участващи в извършване на деянието, трима негови приятели, което считам че е съществено противоречие, но въпреки това, въпреки всичко считам за безспорно установено, че и А. С., и П. Т. са нанесли удари на С. С., които удари не са причинили средна или тежка телесна повреда, а очевидно само лека. Поради което моля да ги признаете за виновни, като считам че трябва да се вземе предвид и поведението на самия пострадад, който предвид поведението му спрямо свид.П. Г. и също предвид предходния случай на 25-ти март очевидно е имал конфликт с подсъдимите и също е демонстрирал поведение, което е неприето в обществото, конкретно спрямо П. Г.. Това всъщност е била една от причините за самия конфликт, за цялостния конфликт – поведението на самия пострадад. По отношение на наказанията моля да вземете предвид поведението на самия пострадад като смекчаващо отговорността на подсъдимите обстоятелство. Не виждам аргумент да не се приложи разпоредбата на чл.78А, ал.6, вр.ал.1 от НК, тъй като наказанието е достатъчно малко, предвидено в чл.130, ал.1 от НК. Пледирам на двамата подсъдими да бъде наложена възпитателна мярка по ЗБППМН, а именно мерките по чл.13, ал.1, т.1 и т.2 от ЗБППМН – предупреждение и задължение да се извинят на пострадалия. Може би по отношение на П. Т., тъй като неговите удари са били по-силни и повече, и т.3 – задължение да участва в консултации, обучения и програми за преодоляване на поведение, за един месец. На А. С. да се наложи възпитателна мярка по чл.13, ал.1, т.2 от ЗБППМН – задължение да се извини на пострадалия, а на подс.П. Т. – чл.13, ал.1, т.3 от ЗБППМН, а именно задължение да участва в програми относно отклонение в поведението за срок от един месец. Считам, че възпитателните мерки са по-подходящи в случая отколкото „Пробация“ или „Лишаване от свобода“. Касае се за млади хора, където има възможност да се въздейства положително.

Адв.Д.: Аз ще ви помоля да постановите присъда, с която да признаете подзащитния ми А. С. за невиновен в извършването на описаното в тъжбата деяние. Изхождайки от всички събрани по делото доказателства имам позицията, че това би било справедливото решение и справедливия съдебен акт, като изслушвайки всички свидетелски показания основното, което остана в мен като защитник са две части и две думи, а именно – от една страна

агресия, която е започнала и е първоначално проявена от частния тъжител С. С.. Агресията е била първоначално проявена спрямо свид.П. Г., която съответно по нейните показания, изслушани в съдебно заседание, е наричана „курва“, казвал ѝ е „айде лягай, ма“, както и я е квалифицирал като „глупава“ и други епитети. Това е проява на словесна и вербална агресия, която е установена от свидетелката, че датира от 2021 г. и явно е продължавала във времето. След проявата на тази агресия тъжителят е продължил с такова си поведение, с физическа агресия спрямо подс.П. Т., за което се установи по делото и има данни, че има и съответно подадена от подсъдимия в настоящото дело П. Т. тъжба спрямо частния тъжител и образувано друго производство от частен характер. Втората част и втората дума, която ще използвам спрямо моя подзащитен е отговорност и защита, тъй като се установи, че свид.П. Г. е първа братовчедка на подс.А. С. и той като по-голям брат и от отношението си на привързаност и обич към нея е искал единствено да разговаря с тъжителя, така че да си изясни защо последният е проявявал и продължава да проявява агресия спрямо нея и да спре с това си негативно отношение. Установено е по делото, че съответно е проведен разговор между двамата, но единственият свидетел, който да указва, че има физическо съприкосновение между А. С. и частния тъжител е свидетелят П. Н., който, поне странно за мен, едновременно е видял нанасяне на удари от страна на А., които не били с висок интензитет и сила, и в същото време указва, че си е гледал телефона и е бил в Инстаграм, като в края на своите показания отделно указва, че се стреснал, блокирал и останал шокиран, като поне за мен означава, че този човек си е гледал телефона, съответно се е занимавал с нещо друго и не е възприел абсолютно нищо от това, което се случва. Затова аз считам, че следва да бъдат кредитирани обясненията на подс.А. С. в тази си част, че тъжителят е проявил отново и спрямо него агресия – нещо, което и е установено, и е било известно и на самия А., че С. е агресивен и заради това е подхождал внимателно към него, поискал е само да разговарят. С. е посегнал към А. и А. е искал единствено да парира евентуален удар, за да не бъде ударен и да не му бъде нанесена някаква телесна повреда, и не е нанасял какъвто и да е удар спрямо тъжителя. Аз считам, че дори и физически, тъй като А. е по-едър като телосложение, съответно ако искаше, то щеше да го удари и съответно да има последствия много по-сериозни. Не е нанасял удари и аз възприемам, че неговите обяснения са най-правдоподобни и може би П.

Н. е възприел парирането на ударите, които С. е искал да му нанесе, като въздействие на А. върху С.. Ще ви помоля за оправдателна присъда и присъждане на разноските по делото.

ПОДСЪДИМИЯТ А. С.: Съгласен съм с адвоката си. Нямам какво да допълня, единствено което каза накрая адвокатът ми – да бъде оправдан.

Адв.Н.: Нашата трактовка на целия казус е, не казвам тотално различна от тезата, която беше заявена от останалите страни в процеса, но същата съдържа различия, които от една страна моля да бъдат оценени прецизно и внимателно от настоящия съдебен състав, тъй като става въпрос за факти и обстоятелства, които са в пряка връзка с правната квалификация, която би следвало съдът да даде на извършените деяния и доколко те съставляват наказуеми от закона деяния. Обръщам внимание на показанията на свид.П. Н.. На пръв поглед и само на пръв поглед показанията на този свидетел се възприемат като такива на пряк очевидец и то на единствения пряк очевидец на онова, което се е случило на паркинга, който се намира северно от фурната „Харна Пекарна“ и реално на около не повече от стотина метра в посочената от мен северна посока. В тази връзка правилно беше отбелязано от представителя на РП, че още в медицинския документ за освидетелстване на частния тъжител е посочено, че над него е бил нанесен побой от три лица. Апропо, това съществува и в обстоятелствената част на тъжбата. В този смисъл на първо място се поставя въпросът изобщо доколко изложеното в частната тъжба съставлява обективен и верен преразказ на случилото се. Същевременно показанията на свид.П. Н. следва изключително критично да бъдат анализирани. Аз лично допускам, че е възможно да е „сключена сделка“ между частния тъжител и визирания свидетел, а евентуално и неговата сестра, имам предвид на свид.Н., като цената на тази сделка е спрямо Н. да не бъде повдигано обвинение. Заявявам тази възможна версия, тъй като същата до голяма степен обосновава подлагането на показанията на визирания Н. като недостовърни. В този смисъл следва, разбира се, и съдът съм абсолютно сигурен ще направи съпоставка между показанията на всички разпитани по делото свидетели. В тази връзка изрично обръщам внимание на факта, че показанията на свид.В. И. са абсолютно хаотични и крайно противоречащи както на логиката, така и на показанията на останалите разпитани съученици, а и приятели, бих добавил, на частния тъжител, в това число и на показанията на Д. Г.. Нито един от тези съученици на частния

тъжител не е възприел по никакъв начин факта на придвижването на частния тъжител към описания паркинг, както казах северно от фурна „Харна Пекарна“, камо ли пряко да е възприел онова, което се е случило там. В тази връзка са напълно недостоверни твърденията за това, че моят подзащитен П. Т. им е заявил, разминавайки се с тях, че имал кръв по маратонката си и че съжалявал само за това, че се е изцапал. Показанията на класната ръководителка Г. – абсолютно несъстоятелни и отдалечени от същността на казуса, и намирам, че мотивът за това е един-единствен – липсата на адекватна намеса на училищното ръководство и в частност на визираната учителка и класна към него момент Г., тъй като по делото е безспорно установено, че на предходна дата, а именно на 25-ти март реално е било поставено началото на конфликтните отношения между частния тъжител и моя подзащитен. Разбира се, този случай по никакъв начин не беше коментиран от повереника на частния тъжител, което е разбираемо, но най-малкото от морална гледна точка не е разбираемо друго – как едно лице, в случая частния тъжител, не само провокира, но организира и провежда физическо нападение над доверителя ми, респективно на подзащитния ми. На посочената дата 25.03.2022 г. след приключване на часовете в училище той заедно с още двама негови съученици нанасят побой над подзащитния ми, а два дена след това, считайки себе си за жертва на определен конфликт той самият, а вероятно вече и под диктовката и инициативата на своя баща завеждат частна тъжба. Т.е. за случая, за който той безспорно е виновен, има пълно мълчание, а в случая, в който действително е понесъл физически наранявания е потърсил правата си. Връщайки се към самия инцидент, моля да имате предвид следното. Аз също считам, че няма абсолютно никакви обективни и годни доказателства, които да установяват нанесени удари, няма значение дали са два или три, от подс.А. С. над частния тъжител на визираната дата 28.03.2022 г. Същевременно вярно е, че моят подзащитен е нанесъл два или три удара, юмручни, на частния тъжител. Тук, обаче, е изключително важно да се прецени и разбира се да се установи причината за това поведение и действия на моя подзащитен. За частния тъжител е установено, с оглед на предходния случай, че той е човекът, който предизвиква инцидентите и той е човекът, който не се въздържа от физическа агресия, макар и в предходния случай да е бил подпомаган от още двама негови съученици. Последното само сочи на определени характеристични

данни, които няма да коментирам повече. Моят подзащитен обясни, че действително е нанесъл удари на частния тъжител, но това се е случило след като сам частният тъжител неколkokратно му е посягал с идеята отново да го нарани. И в конкретния случай считам, че съдът би следвало да обсъди, и аз моля това да бъде направено, наличието или липсата на две отделни хипотези – едната хипотеза е тази, която попада като правна квалификация в разпоредбата на чл.130, ал.3 от НК, т.е доколко в конкретния случай с оглед на обективно установените факти и обстоятелства се касае за възможно приложение на института на реторсията, макар и законът да казва, че ако в конкретния случай съответното лице е отвърнало на съответна физическа агресия спрямо него в същия обем и по същия начин. Но аз също считам, че е възможно и следва да се обсъди доколко в конкретния случай е налице и превишаване пределите на неизбежната отбрана от страна на подзащитния ми П. Т., след като същият е бил не само провокиран, но спрямо него фактически и активно е започнало и е проведено нападение от страна на частния тъжител. Същевременно, относно доказателствената и процесуалната стойност на приложената по делото прокурорска преписка, аз също считам че тя не съдържа такива доказателства, които безкритично да бъдат поставени при изграждането на фактическите изводи на настоящия съдебен състав. По същия начин стои въпросът със съдържанието на показанията на разпитаната по настоящото дело като свидетел И. С., която е инспектор в детска педагогическа стая. Същата е изградила някакви изводи въз основа и само на преразкази, които, както се установява по настоящото дело, са или крайно субективни и неверни, или от лица, които по никакъв начин пряко не са възприели обсъждания в настоящото производство инцидент. С други думи и с оглед на неколkokратно проведените съдебни заседания по настоящото производство, считам че положените от съда усилия са достатъчно резултатни досежно установената фактическа обстановка по делото, която за мен е изяснена изцяло, при което и съобразно анализа на гласните доказателства би следвало съдът да възприеме съответна правна квалификация на осъщественото от моя подзащитен деяние при възможно приложение на отделните хипотези, които вече бяха заявени от мен по-горе. И в този смисъл аз считам, че са налице достатъчно основания моят подзащитен да бъде освободен от наказателна отговорност и да не му бъде определяно съответно наказание било при условията на чл.130, ал.1 или ал.2 от НК, или

по реда на чл.78А, ал.5, вр.ал.1 от НК. В този смисъл моля да съобразите доводите, които бяха заявени от мен в пледоарията ми, действително да отчетете активното участие на частния тъжител в целия инцидент и да постановите съдебен акт, с който да признаете подзащитния ми за невиновен в деянието предмет на частното обвинение или да го освободите от наказателна отговорност по вече заявените доводи. Претендираме за присъждане на разноските по делото.

ПОДСЪДИМИЯТ П. Т.: Съгласен съм с адвоката си. Няма какво да допълня.

ЗАКОННИЯТ ПРЕДСТАВИТЕЛ Х. Т.: Съгласен съм с адвоката, няма какво да допълня.

ПРОКУРОРЪТ: По отношение заявеното от защитника адв.Н., считам че в случая не се установиха достатъчно доказателства за приложението на чл.130, ал.3 от НК предвид това, че не са установени никакви доказателства на някой от подсъдимите на 28.03.2022 г. да са причинени някакви леки телесни повреди. Едновременно с това считам, че би могло да се приложи обаче разпоредбата на чл.132 от НК.

Адв.Н.: Искам да уточня, че в пледоарията си цитирах разпоредбата на чл.78А, ал.5, вр.ал.1 от НК, като следва да се има предвид, че става дума за чл.78А, ал.6, вр.ал.1 от НК.

Адв.Б.: Относно заявеното от адв.Н. за активното участие на частния тъжител, считам че от събраните по делото доказателства не се установи такова. Колегата говори за някакво участие на 25-ти март, три дни преди настоящия случай, който разглежда съда, а това е предмет на друго дело, което ще докаже активно или неактивно участие и поради тази причина не съм разгледал изобщо случилото се на 25-ти март, а не умишлено. И по отношение на колегата Д., каза една дума, която също искам да опровергая. Това е думата проявена агресия от частния тъжител срещу съученичката му, свидетел по делото, П. Г.. Освен нейните думи, никой друг от свидетелите не е потвърдил за отношенията между тях, а и считам, че така е редно, защото считам че те не са предмет на това дело. Ако е необходимо, ще бъдат изяснени в делото, което предстои да разгледаме пред друг състав. По отношение на вида и размера на наказанието, разбира се съдът е този, който ще го определи, само искам да отбележа, че по време на извършване на

деянието единият от подсъдимите е пълнолетно лице и считам, че срещу него не може да се приложи ЗБППМН.

Адв.Н.: Разбира се, че е налице абсолютна пряка връзка между инцидента, който се е разиграл на 25.03.2022 г., инициран от частния тъжител, както и неговото поведение спрямо посочената свидетелка П. Г., тъй като именно тези два факта са пряката връзка между онзи инцидент, който е предмет на настоящото дело. В противен случай няма мотив за каквито и да са действия, осъществени на 28-ми март между визираните лица.

Адв.Б.: Имам предвид свидетел П. Г.. Искам да заявя, че ако подзащитният на адв.Н. се е почувствал по някакъв начин пострадал от агресията на частния тъжител, би трябвало да потърси правата си по ред, предвиден в НК, НПК и обяснен от колегата Н., а не да изчака частния тъжител да потърси правата си за неща, случили се след датата 25-ти март и тогава да се сетят да възбудят преследване против него.

Съдът ДАВА право на ЛИЧНА ЗАЩИТА на подсъдимите:

ПОДСЪДИМИЯТ А. С.: Искам да кажа, че това, което е казано от адвокатата ми, е вярно и искам да бъде признат за невинен.

ПОДСЪДИМИЯТ П. Т.: Искам да кажа, че се придържам към устните ми обяснения и искам от съда да бъде оправдан.

Съдът ДАВА право на ПОСЛЕДНА ДУМА на подсъдимите:

ПОДСЪДИМИЯТ А. С.: Моля да бъде оправдан.

ПОДСЪДИМИЯТ П. Т.: Искам да бъде оправдан.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна и след съвещание ОБЯВИ присъдата си, като разясни на страните правото на жалба.

Съдът ОБЯВИ, че мотивите ще бъдат изготвени в срока по чл.308, ал.2 от НПК.

Протоколът се изготви в с.з.

Заседанието по делото се закри в 11,14 ч.

Председател: _____

Секретар: _____

